

Also sprach Zarathustra

(Waalwijk 2 – De Kentering 1, 10 oktober 2015)

Er werd getrouwd in Hotel Waalwijk. Dat moet men niet doen op zaterdagmiddag als daar geschaakt wordt. Dat verstoort de concentratie en maakt de bar lastig bereikbaar. Maar ik ben bang dat commerciële afwegingen boven ons clubbelang gaan.

Richard Strauss componeerde het indrukwekkende titelstuk in 1896, geïnspireerd op de roman van Friedrich Nietzsche met dezelfde naam. Stanley Kubrick gebruikte deze compositie (in mijn eerste opzet van dit schrijfsel noemde ik het "dit nummer", maar deze compositie zo aanduiden is van een onbeschrijfelijk cultuur barbarisme, dus dat heb ik maar aangepast) als openingsmuziek voor zijn film klassieker "2001: A Space Odyssey", gebaseerd op een science fiction verhaal van Arthur C. Clarke. Tijdens de indrukwekkende tonen van deze muziek slaan een paar apen, sorry onze vroege voorvaders, onder regie van een zwarte monoliet, een andere stam apen en een panter in de gort om een waterbron. Dit is het begin van onze beschaving, op buitenaards initiatief (heeft Von Däniken dan toch gelijk gehad?) en als je nu naar de wereld kijkt zal het einde niet veel anders zijn. Voor degene onder u die deze muziek niet kunnen thuisbrengen, volg deze link <https://www.youtube.com/watch?v=3rzDXNQxjHs> , en u herkent het vast¹.

Ergens halverwege de middag werd het kinderfeestje, je wilt als pas getrouwd stel die kleine ondeugden het liefst ergens isoleren, in de belendende zaal opgesierd met deze muziek en, belangrijker nog, in het juiste volume! Namelijk harder dan hard! En dat hoort ook zo. Want Zarathustra, die overigens de grondlegger van het zoroastrisme is en rond 600 voor Christus leefde, kan alleen maar uitermate luid gewaardeerd worden. Dat daar dan een zaaltje is waar goedwillende amateurs proberen in diepe concentratie een volstrekt onbegrijpelijk spel te spelen mag daar geen belemmering voor zijn. Gelukkig werd het grut niet alleen op het zware Strauss werk getraakteerd maar ook op het wat lichtere Tsjoé Tsjoé Wa (te beluisteren met de link <https://www.youtube.com/watch?v=XveliC22DYI>). Helaas werd hier niet het juiste volume gebezigd (heel erg zacht) zodat hier de concentratie van ons denksporters danig verstoord werd.

Ik wil een kort woord wijden aan het eerste team. Het verloor. HansS zal daar ongetwijfeld in zijn verslag kond van doen (als hij zich daartoe kan zetten). Strauss zijn Zarathustra is een indrukwekkend muziekstuk dat zowel hoogte als dieptepunten kan begeleiden. In geval van het eerste een dieptepunt. De vorige wedstrijd van het eerste team heeft tot zelfkastijding in Breda geleid (<http://www.svdebaronie.nl/yes/images/maurits/bw.pdf>). Waar in Breda slecht een speler alle blaam op zich wilde nemen wil ik ons boegbeeld, want dat hoort een eerste team toch te zijn, te overwegen om zich collectief aan een vergelijkbaar oordeel van, in dit geval de algemene ledenvergadering, onze voorzitter zit tenslotte in het eerste team en is daarmee partijdig, te onderwerpen. Persoonlijk zou ik voorstander zijn de verschillende methoden gelijkelijk over het team te verdelen waarbij de weinige teamleden die één of een half punt hebben gescoord de minst pijnlijke methode krijgen. Hans Remmers en Robert Prins hebben mazzel, zij speelden in het tweede!

Het tweede team speelde tegen De Kentering 1, degradant uit een hogere klasse. Nu geeft ik toe dat ik als teamleider mijzelf beperk tot het uitnodigen van tegenstanders, het regelen van vervoer en het

---

¹ Zelden heeft begin van een schaakverslag zoveel cultuur in onze vereniging gebracht!

vullen van het team. Je hebt teamleiders die zoeken elo's van tegenstanders op, zoeken naar partijen, proberen uit eerdere wedstrijden uit te vissen wie tegen wie zou moeten, houden teambuildings dagen (met survivals in onherbergzame gebieden), schaak en conditie trainingen en wat al niet meer. Ik doe dat niet. Ik ben al blij als ik acht man heb en het eerste niet op zaterdagochtend alsnog twee man inpikt omdat dat zo uitkomt (waar gebeurt, en het tweede won toen met 4,5 tegen 3,5!). Maar ja, Leon, die lijkt te solliciteren naar de rol van teamleider, vond dat de traditie van het tweede maar eens doorbroken moest worden. Traditie? Waar gaat dit over vraagt u zich misschien af. Nou, sinds ik teamleider ben eindigen we altijd hoog in onze poule, maar niet als eerste. En dat komt omdat we altijd de eerste wedstrijd verliezen en daarna kansloos en zonder resultaat beginnen met een inhaalrace. Dus had Leon bedacht als Remco (ik wil voorstellen de stier, want ik denk dat die het snelste verlossing brengt en hij heeft tenslotte gewonnen, ook al was er meer dan 600 elo-punten verschil, ongeveer het verschil tussen Magnus Carlsen en Remco!) in het eerste mee zou doen er dan iemand van het eerste (Robert) naar het tweede zou kunnen afdalen om daar versterking te geven. Het moet gezegd, HansS (ratten, teamleider en zelf verloren, alhoewel misschien moeten we naar zijn grootste angst vragen en dat doen) en Remco werkten dol enthousiast mee. Hans Remmers bleek ook in staat om mee te spelen hoewel die zelf nog voorstelde om naar het eerste te verhuizen omdat een nul in het eerste minder erg zou zijn als in het tweede. HansR is tenslotte door omstandigheden weergaloos uit vorm en zou eerder een verzwakking dan een versterking van het team zijn (naar eigen zeggen). Overbodig te zeggen dat ik hem heb betrappt op het maken van rondedansjes rond de tafel toen de uitslagen duidelijk werden.

Uiteindelijk kregen we dus best wel een sterk team op de been. Waar normaal minimaal één van de vaste invallers (Loek de Heide of Godfried Couwenbergh) moeten opstellen was dat deze keer niet het geval. Wat ook weer jammer was want Godfried, huisfotograaf, heeft dus geen foto's gemaakt, en nu kan het eerste niet eens zeggen "we hebben altijd de foto's nog".

Wim verloor. Daar hadden we wel een beetje rekening mee gehouden. De Kentering 1 komt van een klasse hoger en dat zie je in de elo's. De tegenstander van Wim heeft een elo van 2017 en bij onze vereniging hebben alleen Remco, Feike en Wilbert een hogere elo (hoewel niet zo heel lang meer, ik weet alleen niet wanneer de kastijding precies gepland is). Wim deed zijn best maar kwam ergens een stuk achter. Als compensatie had hij nog ergens een vrijpion maar dat was alleen maar genoeg om de marteling, weliswaar in belang van het team, langer te laten duren. '.

Toen ik Edgar toevallig tegenkwam vroeg ik hoe hij stond. Als teamleider moet je toch een beetje voeling houden met wat er gebeurt. Wat ik kreeg was een moeizame blik. Later begreep ik dat wel. Edgar was op een of andere manier gedwongen zijn dame te geven tegen twee torens. En of dat nu schaaktechnisch verantwoord is of niet het is altijd een goede basis voor stress en onzekerheid. In zijn algemeenheid hebben dames al heel veel te zeggen in het gewone dagelijkse leven, dus daar ga je niet zomaar tegenin (iedere schaker weet ook dat logische argumenten zelden tot nooit helpen, emoties wel, maar dan vooral die van de dames zelf. Zo heb ik een broer wiens vrouw spontaan in tranen uitbarst als ze haar zin niet krijgt. Mijn broer kan daar niet tegen dus het pleit is dan snel beslecht. Ik heb hem wel eens geadviseerd om hetzelfde te doen. Maar om een of andere reden werkte dat niet. De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik dat nooit geprobeerd heb. Ik durf dat niet. Hij wel, toch wel dapper!). Dus een dame van het bord leidt tot opluchting maar ook tot stress.

Door een onnauwkeurigheid van zwart heeft wit best wel groot voordeel gekregen. En wit denkt nu met 18. Txe4 slim te zijn, maar is dat niet. Het idee is dat hij na 18 ... - dxe4 19. Pxc6 de kwaliteit terug wint vanwege de gepende loper op d7 maar Edgar trok zich daar weinig van aan. Hij offerde zijn dame tegen twee torens door gewoon met de loper op c6 te nemen. Hoewel de partij verder niet helemaal foutloos verliep was en bleef het wit die de problemen moest oplossen. De uitslag geeft aan dat dit niet lukte.

René speelde een boeiende partij. Het is mij volstrekt onduidelijk wat zijn paard op g4 te zoeken heeft (het komt van f6). Of het is op hol geslagen, of René heeft een klein moment de controle over

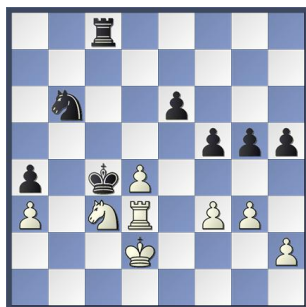

zijn spieren verloren en in plaats van te bijvoorbeeld rocheren pardoes het paard gepakt en ergens op het bord geplempt. Of het is zo'n zeldzaam moment geweest waarop de stukken geheel spontaan vanuit zichzelf dingen gaan doen die je niet wilt (iets wat in mijn partijen schering en inslag is). Wat wel duidelijk is, is dat het er niet thuis hoort. In hogere zin staat wit hier gewonnen. Maar op ons lagere niveau wil dat niet zeggen dat het gewonnen is. En René doet precies datgene

wat de stelling vraagt. Uit wanhoop geboren gaat hij een beetje aan zitten rommelen en schwindelen. En een stuk tegen twee pionnen later staat er deze stelling op het bord. Als wit nu Tf1 speelt staat het gelijk maar wit speelde hier Le3 (?!). Niet verliezend maar zwart had na deze zet met Df3+ gevolgd door f4 zijn stuk terug gewonnen en een sterk initiatief kunnen houden. In plaats van Df3 rokeerde zwart lang wat wit weer kansen gaf. Wit speelde dit niet nauwkeurig waarna René zetherhaling en daarmee remise kon afdwingen.

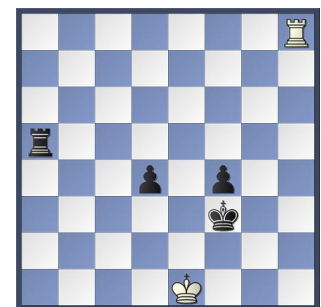

Met wit wist ik het voor elkaar te krijgen dat zwart het initiatief kreeg. Het ging lange tijd gelijk op en

ik wist door nauwkeurig verdedigen de stelling min of meer in evenwicht te houden. En dan heb je dus plichten als teamleider. Ofwel, opeens regent het uitslagen, en niet de verkeerde. Hoewel wit hier minder staat is de stelling nog wel te verdedigen met Pd1 zodat de witte koning met Pb2 verlaagd kan worden. Een niet zo voor de hand liggende zet die ik vast gevonden zou hebben als mij concentratie niet wreed zou zijn verstoord door de mededeling dat we op 4,5 punten zaten en dat het pleit dus beslecht was.

Daarmee Pd1 natuurlijk niet meer gevonden en het veel mindere Pe2 gespeeld. Via wat gedoe leidde dit tot de rechter stelling. Zwart staat natuurlijk totaal gewonnen. Ik was al bezig met overwegen op te geven. Dit eindspel is zo totaal gewonnen voor zwart dat het eigenlijk schandalig is dat ik doorspeel. Maar ja, er is ook nog zo iets als teambelang, punten saldo en zwart moet het natuurlijk ook nog laten zien. En zwart liet het zien!. Alles wint op 3 zetten na. Die verliezen voor zwart. Om volledig te zijn; Ta8, Th5 en Ta3. En laat zwart nu juist deze laatste zet spelen. Waarschijnlijk een psychologische struikelpartij. Want zwart had bedacht dat de toren niet naar a3 mocht. En zoals het paard van René zonder enige reden naar g4 ging, zo ging de toren zonder dwingende noodzaak naar a3. Röntgen schaak krijg je dan, wit

speelt Th3+ en haalt zijn zwarte collega op. Winst is dan een fluitje van een cent. Schaam ik mij hiervoor? Nee, er is niets mooier dan zo te winnen, en geloof me, ik heb vaak genoeg zo verloren om dat te weten.

Van de partij van Leon heb ik niet veel meegekregen. Hij won. Dat geldt ook voor Gerard. Die kwam gedeceerd vragen of hij remise mocht maken. Maar het was nog vroeg. Wim stond slecht, Edgar keek moeilijk, dus dat was nog niet toegestaan. Maar goed ook want het werd een vol punt. Hans was op het laatste bord geplaatst en deed wat hij min of meer had toegezegd. Hij verloor niet, en laten we het daar maar bij laten. Van Robert heb ik ook alleen maar meegekregen dat het remise is geworden.

En Nico wil terug naar het tweede.

Wedstrijdformulier Noordbrabantse Schaakbond

PLAATS	Waawijk	DATUM	10-okt 2015
KLASSE	2B	RONDE	1
Wedstrijdleider	Nico Pol		

Thuis team			Bezoekend team			
	Naam	KNSBnr	1 ½ 0	Naam	KNSBnr	1 ½ 0
1	Wim van Wanrooij	8396729	0	Sten Heymans		I
2	Leon van Gelder	7176378	1	John Kuipers		0
3	Robert Prins	7914412	½	Arjan Gras		½
4	Joost Duquesnoy	6064443	1	Mike Kroon		0
5	Edgar van Dijk	8430587	1	David Bergmann		0
6	Gerard Fedyszyn	8572476	1	Jon Wouters		0
7	René van Rijnen	7639423	½	Blanc & Eijk		½
8	Hans Remmers	7343083	½	Raymond Mulders		½
			5½			2½

Teamleider thuis team (handtekening)	Teamleider bezoekend team (handtekening)
	

Joost Duquesnoy